

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg er i det mindste glad for – selv om det blev pakket godt ind – at indenrigsministeren fra talerstolen erkender, at deponeringsordningen ikke er en del af aftalen med de kommunale organisationer. Det er den del, som Socialdemokratiet foreslår fjernet.

Indenrigsministeren siger, at det er en dårlig idé i fremtiden. Det socialdemokratiske forslag vedrører fremtiden, for det er en afgift, der skal betales i 1988–89, så når vi skal stemme om lidt, er det, man skal stemme om, hvorvidt man skal leve op til de aftaler, som indgås med de kommunale organisationer.

Hvis man stemmer for, er der det tilbage i aftalen fra 13. maj 1986, som blev aftalt mellem de kommunale organisationer og regeringen. Så undskylder ministeren sig med, at kommunerne vidste, hvordan disse regler var, da de lagde budgetterne. Ja, det vidste kommunerne selvfølgelig, fordi et flertal havde gennemtruffet det ved lovgivning her i Folketinget. Men på trods af at kommunerne vidste det, var der 81 pct. af de kommuner, som har konservative borgmestre, der overskred dem, og der var 77 pct. af de kommuner, der har venstreborgmestre, der overskred dem. Det var en noget mindre procentdel af de kommuner, der har socialdemokratiske borgmestre, der overskred dem. Men kommunerne, uanset politisk farve, måtte altså erkende, at de ikke kunne holde.

Og så er der endelig totalbalanceprincippet. Vi har jo set virkningen her for nylig. Når regeringen kommer med forslag i Skatte- og Afgiftsudvalget, som koster kommunerne 200–300 mio. kr., får de ingen kompensation. Når miljøministeren kommer i Miljøudvalget og siger, at kommunerne skal forhøje miljøafgifterne, siger ministeren derefter, at så kan vi godt tage 200 mio. kr. fra kommunerne.

Det er den måde, totalbalanceprincippet fungerer på i virkelighedens verden, hr. minister, så jeg må sige, at det er ingen garanti for uændret aktivitet i kommunerne – tværtimod.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Hvis det var argumenter, der talte, burde ministeren have lyttet til det, hr. Stavad sagde her. Det er en meget stor kunst at kunne blæse med

mel i munden. Ministeren forsøgte. Han er også en meget dårlig kunstner.

Er hele deponeringsordningen ikke netop et overgreb på kommunerne? Når ministeren spørger, hvor regeringen blander sig i det kommunale selvstyre, er hele deponeringsordningen vel simpelt hen en så grov indblanding, at den naturligvis skulle tages af bordet øjeblikkeligt.

Derfor: Kunststykket med at blæse med mel i munden formåede ministeren heller ikke.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg må gentage over for hr. Stavad, at deponeringsordningen for den kommunale verden var en kendt forudsætning for, at regeringen gik ind i den frivillige aftale. Man kendte forudsætningen fra regeringens side, og som der står, noterede man sig den. Det er altså noget, man har vidst hele tiden. Det er noget, man ved, når man budgetlægger.

Så siger hr. Stavad, at 81 pct. af nogle typer kommuner og 77 pct. af andre har overskredet rammen. Dertil vil jeg godt sige, at det er ikke lovbrud. Man kan vælge helt suverænt i den enkelte kommune, på hvilket niveau man vil lægge sig, og der er ikke tale om, at man bliver straffet. Der er tale om, at de forudsætninger, der har dannet baggrund for den kommunale beslutning, også udmøntes, og det er netop en deponeringsordning.

Jeg vil godt sige til hr. Jørgen Tved, der taler så voldsomt om, hvordan vi behandler kommunerne, at vedrørende deponeringsordningen er der tale om, at beløbet bliver overført til Nationalbanken; det er ikke, som nogle siger, penge, der går i statskassen – måske i teorien en rentedel, men pengene går i Nationalbanken.

Skulle vi have straffet kommunerne, er det muligt, man skulle have sagt, at pengene skulle i C & G Banken, men vi hjælper jo kommunerne med at placere midlerne dér, hvor de overhovedet er sikrest: på en bankbog i Nationalbanken.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Det bliver næsten værre og værre, for uanset om den straf, den økonomiske bod, som man giver kommunerne, jeg havde nær sagt for at opføre sig anstændigt, bliver anbragt i Kronebanken, i C & G Banken eller i Nationalban-